

142 . Pietroasele | Județ: Buzău | Punct: SCVV Pietroasa - Necropola 2; Valea Bazinului | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 48496.05;48496.13

Perioade: Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: La Tène, La Tène târziu, Epoca romană târzie, Epoca migrațiilor, Epoca medievală timpurie, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: fără vestigii arheologice

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Eugen Marius Constantinescu, Laurențiu Grigoraș, Mihaela Denisia Liușnea, Gabriel Ion Stăicuț

Instituții: Muzeul Județean Buzău, Muzeul Județean Buzău, Universitatea "Dunărea de Jos", Galați, Muzeul Județean Buzău

Raport

În campania 2005 cercetările arheologice de la Pietroasele s-au desfășurat în perioada 30 iunie-26 septembrie în sectoarele Stațiunea de Cercetări Viti-Vinicole Pietroasa, Sectorul Administrativ, Necropola 2, responsabil de sector Gabriel Stăicuț și Valea Bazinului, responsabil de sector Laurențiu Grigoraș.

Sectorul c Necropola/Cimitirul 2 din cadrul Complexului arheologic Pietroasele este amplasată la 1,6 km SV de castrul, respectiv de primăria comunei Pietroasele, pe o terasă joasă de pe malul stâng al pârâului Mățioana, în apropierea confluenței acestuia cu pârâul Urgoia/Pietroasa. Necropola 2 a fost identificată în februarie 1976 cu ocazia săpării fundațiilor unui bloc-cămin destinat găzduirii studenților pe timpul practicii. Primele cercetări s-au efectuat în ianuarie (29) – martie (14) 1976, când s-au dezvelit 13 morminte, din care 12 de înhumăție, 11 orientate S – N, unul, M2, orientat N – S și un mormânt de incinerăție M1. În octombrie același an, prin practicarea unei secțiuni perpendiculare pe fundația noului bloc în fața intrării din partea de V a clădirii, unde o alee din beton urma să asigure accesul în clădire, au fost descoperite trei morminte, M14, 15 și 16, din care M16 de incinerăție, celelalte două de înhumăție orientate S – N. Întrerupte mai bine de două decenii, cercetările au fost reluate în iulie 1999 și continuate până în prezent. În campania 1999 au fost cercetate două morminte de înhumăție, în 2000 – două morminte de înhumăție, în 2001 – trei morminte de înhumăție, în 2002 – un mormânt de incinerăție, M23, în 2003 – trei morminte de înhumăție, în 2004 – un mormânt de înhumăție, M30, în 2005 – opt morminte de înhumăție M28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36.

Prin cercetările desfășurate până în prezent au fost precizate limitele de N și de S ale cimitirului, apartenența acestuia la cultura Sântana de Mureș, stabilirea caracterului biritual, plan, mormintele erau dispuse în șiruri paralele, cele de înhumăție erau orientate preponderent S – N (30 din 33), defuncții au fost depuși între două poduri de scânduri (practică dovedită de indicii clare în cele mai multe dintre mormintele cercetate), în patru morminte de înhumăție, M6, 9, 10 și 19, au fost depuse arme, în șase morminte, M6, 7 (două monede), 9, 10, 22 și 36, au fost depuse monede romane de argint, ca obol al lui Charon,. Orientarea S – N a mormintelor de înhumăție, folosirea podurilor de scânduri, depunerea ritualică de arme și de monede romane de argint sunt elemente care particularizează Cimitirul 2 de la Pietroasele în cadrul orizontului Sântana de Mureș. Unele din aceste elemente indică faptul că acest monument funerar era folosit de un grup uman, nu foarte numeros, ai cărui membrii aveau un statut aparte în cadrul sistemului castrului de la Pietroasele. Descoperirile din acest sector confirmă datarea propusă de Al. I. Odobescu pentru construirea și funcționarea castrului și a celorlalte obiective – cimitirele 1, 3 și 4, așezarea civilă și așezările satelit, edificiul cu hipocaust, conductele de olane pentru aducțiunea apei, taberele de muncă - din complexul arheologic Pietroasele, respectiv sec. IV p.Chr.

Sectorul d. Valea Bazinului este amplasat la cca. 1 km N – V de primăria comunei Pietroasele, pe stânga pârâului Urgoia și la V de platoul pe care se află primul grup de gospodării din satul Pietroasa Mică, fost

Ochiul Boului. Cercetările din acest sector, începute în 1981 prin practicarea a două secțiuni, reluate în 1999, au condus la cercetarea unor complexe arheologice din diferite epoci și culturi. Astfel, au fost cercetate complexe aparținând epocii Latène geto-dacice, perioada veche (sec. IV-III a.Chr.) și din perioada clasică (sec. II-I a.Chr.), stăpânirii romane târzii, inclusiv un sistem de olane pentru alimentarea cu apă a castrului și așezării civile, culturii Sântana de Mureș – sec. IV-V p.Chr., secolelor V-VI, civilizației medievale românești, epocii moderne.

În primele două săptămâni din campania 2005 lucrările au fost serios stânjenite de ploile abundente, repetate uneori de 2-3 ori pe zi. Între 12 și 29 iulie o grupă de studenți anul I de la Facultatea de Istorie - Teologie a Universității Dunărea de Jos - Galați, a efectuat practica de an pe șantier.

Sectorul c. SCVV Pietroasa, Necropola 2

Cercetările au continuat în perimetrul cimitirului prin deschiderea a două secțiuni: SX cu dimensiunile 20 x 3 m, amplasată la 0,5 m E de și paralelă cu secțiunea SIX și la 1 m N de zidul blocului-cămin construit în 1976 și SXI cu dimensiunile 21 x 3 m, situată la 8,65 m V de blocul-cămin.

În SX au fost cercetate cele două morminte de înhumăție localizate în campania 2004, M28 și 29 și au fost descoperite alte două morminte – M31 și 32, ambele de înhumăție (mormântul M30 a fost cercetat în campania 2004).

M28 - inhumat, copil, orientat S 3300‰, decubit dorsal, privirea spre stânga/V. Groapa, de formă dreptunghiulară cu colțurile rotunjite, avea dimensiunile 1,32 x 0,76 m. Corpul copilului Infans I a fost depus pe centrul gropii. Aciditatea din sol a dizolvat în parte oasele scheletului. S-au păstrat craniul, fragmentar, câteva fragmente de coaste, fragmente din oasele brațelor și din femure, tibia piciorului drept, un fragment din oasele bazinului.

Inventar: un șirag de mărgelile mici discoidale din sticlă albastră poroasă, unele în stare fragmentară, având la mijloc trei mărgelile diferite – una rotundă, una cubo-octaedrică, ambele din sticlă albastră și una cilindrică din sticlă verde cu o șanțuire pronunțată pe mijloc; în jurul gâtului; fibulă de bronz p. î. d., resort mediu, ax de fier (s-au păstrat numai urme de oxizi), corpul cu laturile ascuțite și vârful tronconic; decorată cu o crux decussata poansonată deasupra locului de înfășurare a piciorului; vâscior, la roată, din pastă săpunoasă, de culoare cenușiu deschis cu slip cenușiu închis la exterior, buza rotunjită ușor evazată, gâtul scurt, corpul bombat, fund inelar.

M29 - inhumat, matur, orientat S 2700‰, decubit dorsal, privirea spre dreapta/E, oasele rămase sunt bine conservate, mâinile pe lângă corp, picioarele întinse paralele, craniul crăpat prin tasare, oasele antebrățului stâng înclinate de la cot spre bazin. Lipsesc oasele brațelor, coastele și mai multe vertebre, carpenele, metacarpenele, tarsienele, metatarsienele și falangele. Groapa, cu dimensiunile 2,97 x 1,06 m, mult mai mare decât ar fi fost necesar, era orientată NV-SE, dar defunctul a fost depus oblic în groapă, probabil pentru a corecta abaterea axului gropii de la axa N - S; latura de N era arcuită și toate colțurile rotunjite. Inventar: cercel din Ag cu un veriga groasă, unul din capete aplatizat/oval decorat cu un cerc de împunsături și o perforație spre extremitate în care se încheia celălalt capăt al verigii, modelat adecvat; Dmax = 24 mm; la urechea stângă; borcan la roată, fragmentar, din pastă cenușie aspră, fundul plat; este partea inferioară a unui borcan; Dfund = 96 mm; în umplutura vasului s-au aflat câteva oase mici de ovicaprină tânără, de la ofranda depusă ritual.

M31 - inhumat, matur, orientat N 150‰; este unul din mormintele cu orientare inversă față de orientarea obișnuită a mormintelor din această necropolă, dar asemenea altor două morminte cercetate anterior – M2 și 14. Este mormântul cel mai puțin adânc, fundul gropii fiind la adâncimea de 1,16 m față de nivelul actual de călcare, fapt pentru care groapa s-a văzut foarte greu, fiind săpată în stratul negru-măzărș antic, peste care s-a depus stratul aluvionar¹. Decubit dorsal, brațele întinse pe lângă corp, picioarele întinse paralele, stângul flexat ușor de la genunchi spre exterior; oasele palmelor, câteva vertebre dorsale, ambele rotule, tibia și peroneul drept, tarsienele, cu excepția a două de la piciorul drept, metatarsienele și falangele au fost dizolvate de aciditatea din sol; un fragment de tibie a fost cărat de animalele pământului în afara gropii, la nivelul cotului drept și cca. 10 cm mai sus. Groapa, de formă dreptunghiulară, cu dimensiunile 2,21 x 0,79 m, avea fundul înclinat de la N spre S, scheletul având aceeași înclinație. Fără inventar.

M32 - inhumat, matur, orientat S 2800‰. Decubit dorsal, privirea spre stânga/V, brațele întinse pe lângă corp cu palmele sub bazin, picioarele întinse paralele. Oasele bine păstrate, craniul întreg, lipsesc carpenele, metacarpenele și falangele dreapta, tarsienele, metatarsienele și falangele dreapta. Groapa, de formă dreptunghiulară cu colțurile rotunjite, avea dimensiunile 2,90 x 1,44 m, fiind mult mai mare decât ar fi fost necesar. Defunctul a fost depus în mijlocul gropii, puțin mai aproape de latura de V. Inventar: verigă din fier, fragmentară, peste vertebra a patra lombară; poate fi un fragment din veriga unei cataramă de fier (?); obiect din fier neprecizat, puternic oxidat, la jumătatea femurului stâng, în afară; fragmente ceramice dintr-un vas lucrat cu mâna din pastă cu nisip, pietricele și cioburi pisate; fundul plat, buza orizontală îngroșată.

În secțiunea SXI au fost cercetate patru morminte M33, 34, 35 și 36, toate de inhumatie.

M33 - inhumat, adolescent I (copil ?), orientat S 3000‰. Decubit dorsal, privirea spre dreapta/E; o parte din oasele scheletului par a fi răvășite, probabil ca urmare a acțiunii animalelor pământului, neexistând semne că mormântul ar fi fost deranjat. Vertebrele, oasele bazinului în mare parte, osul brațului drept, oasele palmelor și ale labelor picioarelor au fost dizolvate de aciditatea solului (s-au păstrat amprente în umplutura gropii), câteva coaste au fost deplasate la V de osul brațului stâng, tibia și peroneul stâng deplasate de la genunchi în afară. La dreapta de schelet, la nivelul gâtului se afla o piatră lungă de 18 cm înfipțat înclinat în umplutura gropii. Groapa, de formă dreptunghiulară cu colțurile laturii de S mai rotunjite decât celelalte, cu dimensiunile de 1,20 x 0,56 m, a fost săpată până la adâncimea de 1,72 m față de nivelul actual de călcare. Fără inventar.

M34 - inhumat, matur, orientat S 2750‰. Decubit dorsal, bărbia în piept, privirea în față. Oasele bine păstrate, brațele întinse pe lângă corp, palmele cu fața în jos în afara oaselor bazinului, picioarele întinse paralele; lipsesc metacarpenele și falangele stânga, carpenele, metacarpenele și falangele dreapta, rotulele, o parte din metatarsienele și falangele dreapta, falangele stânga. Groapa, de formă dreptunghiulară, cu colțurile laturii de S unghiulare, celelalte rotunjite, avea dimensiunile 1,74 x 0,74 m. Inventar: pe latura de V a gropii la nivelul palmei stângi a fost depusă direct pe sol o ofrandă din carne de ovi-caprină, printre oase aflându-se resturile puternic oxidate ale unui obiect din fier, probabil din lama unui cuțitaș. Este unul din puținele morminte din această necropolă în care este depusă o asemenea ofrandă.

M35 - inhumat, copil până la un an, orientat S 2650‰. Oasele au fost dizolvate în bună măsură de acizii din sol, craniul este tasat și fragmentat. Groapa, de formă dreptunghiulară cu colțurile laturii de N rotunjite, dimensiunile 1,20 x 0,48 m, a fost săpată până la adâncimea de 2,02 m față de nivelul actual. Inventar: brățară din sârmă de bronz cu capetele desfăcute, unul aplatizat și ascuțit; pe oasele brațului drept; lamă cuțit fier, fragmentară, lângă latura de N a gropii.

M36 - inhumat, matur, orientat S 2715‰. Decubit dorsal, privirea în față, bărbia în piept ușor spre dreapta, brațele întinse pe lângă corp, palmele cu fața în jos, stânga sub oasele bazinului, picioarele întinse paralele; oasele bine păstrate, unele au fost deplasate în groapă de animalele pământului: o vertebră la marginea de E a gropii la nivelul genunchilor, două coaste în afara și la nivelul palmei drepte, radiusul stâng flexat din cot în afară, clavicula stângă spre latura de V a gropii mai sus de craniu, oasele labei piciorului stâng răvășite, opt falange între oasele picioarelor; oasele palmei stângi, falangele de la dreapta și de la ambele picioare lipsesc. Groapa, de formă dreptunghiulară, cu colțurile de pe latura de S ușor rotunjite, mai largă spre N, are dimensiunile de 2,84 x 1,26 m, este mult mai mare decât ar fi fost necesar. Inventar: monedă de Ag, denar roman: avers, în cerc perlat chipul împăratului în profil spre dreapta, cu diademă dublă cu capetele libere, drapat, mantia fixată cu fibulă mare pe umărul drept, inscripție circulară DN CONSTANTIVS P F AVG; matrița deplasată spre dreapta; revers, cunună imperială de lauri cu baza înfășurată, inscripție dispusă pe patru rânduri: VOTIS/XXX/MULTIS/XXXX; sub cunună P(?) CON; emitent Constantius II, anii 353/354-361; pe osul stâng al bazinului; cataramă de bronz, veriga ovală cu bara romboidală în profil, zona de fixare a spinului rotundă, spinul cu baza în formă de postament și vârful îndoit; peste vertebre deasupra osului bazinului; mărgică-clopoțel din sticlă albă mată; în zona gâtului; fusaiolă din lut tronconic-plată; lângă genunchiul drept, în afară; mărgică de sticlă alb-gălbuie translucidă, rotund-ușor-plată; într-un cotlon pe latura de V aproape de colțul gropii; vas din lut, cenușiu, la roată, corp globular, buza rotundă cu marginea exterioară carenată, fund inelar, decorat sub gât și pe umăr cu două caneluri orizontale puțin pronunțate; între labelor picioarelor.

Toate obiectele din inventarul mormintelor cercetate în această campanie au analogii în cultura Sântana de Mureș. Moneda din inventarul mormântului 36, a șaptea descoperită în Cimitirul 2 de la Pietroasele, reconfirmă funcționarea acestui monument la mijlocul și în a doua jumătate a sec. IV p.Chr. Exemplarul de față, o siliqua în greutate de 2,09 gr, a fost emis de Oficina din Arles CONSTANTIA, de Constanțius II în 353-354, emisiunea continuând până la moartea împăratului, în 361. Autorul identificării, dr. Ernest Oberländer – Târnoveanu, apreciază că moneda este o raritate. Prezența acestei monede la Pietroasele indică faptul că grupul etnic care folosea Cimitirul 2 primea cel puțin o parte din soldă de la Oficina din Arles. Această piesă numismatică ne indică existența unei legături între cele două spații. Și un posibil loc de origine al grupului etnic care a folosit Cimitirul 2 de la Pietroasele. (E.M.C., G.S.)

Sectorul d Valea Bazinului

Situl este amplasat pe o terasă din stânga Văii Urgoaia, la V de platoul pe care este situat cătunul Udrioiești aparținând de satul Pietroasa Mică, platou de care este separată printr-o pantă foarte abruptă, cu stâncă de calcar la suprafață și cu diferența de nivel de cca. 30-35 m. Terasa are o formă alungită, cu axul lung pe direcția NV-SE și coboară ușor de la E spre V, diferența de nivel între cele două laturi fiind de aproximativ 3 m.

În campania 2005 a continuat cercetarea secțiunii S I / 1999, tronsonul 2003, carourile 17 – 25. Cercetarea SI/1999, c. 1-16, cu dimensiunile 32 x 2 m, a fost epuizată în decursul campaniilor 1999 - 2003, cu rezultate publicate². Cercetarea din sectorul Valea Bazinului a avut și are ca obiectiv prioritar sondarea stratigrafică a platoului de deasupra Văii Urgoaia, realizată pe direcția E-V. Cercetarea suprafeței din această campanie, carourile 17 – 25, a condus la completarea informațiilor obținute în campaniile anterioare, precum și la descoperirea unor noi complexe.

De la E spre V, în tronsonul cercetat situația arheologică se prezintă astfel:

În c. 16-18 s-a săpat într-un pământ negru-cenușiu cu pietre de calcar și gresie, care coboară până la adâncimea de 1,45 - 1,50 m, sub care apare un pământ galben, steril arheologic, cu foarte puține pietre.

În c. 18 secțiunea este traversată N-S de o conductă metalică, pentru instalarea căreia s-a săpat unui șanț care a afectat parțial unul dintre complexe antice. În umplutura șanțului conductei s-a găsit un material ceramic eterogen, între care predomină fragmente de olane romane, provenind din rețeaua de alimentare cu apă a castrului și așezării civile din sec. IV p. Hr.3, aflate la câteva sute de metri spre SE.

În c. 17-18 a fost cercetat Cpl. I/20044, situat la cca. 1 m E de conducta metalică. La demontare, printre pietrele folosite la realizarea acestui complex au apărut fragmente ceramice atipice, lipitură arsă, un fragment de sticlă albă, două fragmente de cuie din fier și un fragment de cărămidă romană, fapt ce ne-a condus la datarea sa nu mai devreme de sec. IV p.Chr., prin raportarea la castrul roman din vecinătate. Stratigrafic, Cpl. I/2004 se situează pe fundul unei alveolări cu deschiderea de cca. 5 m și adâncimea de 1,25-1,40 m, surprinsă pe ambele profile, de nord și de sud. Această alveolare secționează nivelul La Tène, din care antrenează material arheologic specific.

În c. 18-25, la adâncimea de 0,94 - 1,05 m a apărut Cpl. II/2004, datat în Latène-ul clasic⁵, suprapus parțial de Cpl. I/2004. Pentru cercetarea acestuia au fost deschise două casete pe profilul de S al secțiunii: Cas 2 cu dimensiunile de 1,50 x 2,95 m și Cas 3 cu dimensiunile de 1,50 x 4,06 m. Cpl. II/2004 s-a evidențiat ca o suprafață amenajată pe care erau dispuse ca niște „insule” porțiuni compacte de lipitură arsă și pietre de calcar de dimensiuni mari, medii și mici, a căror prezență pare să fi fost rezultatul unei activități intenționate. Sub rezerva epuizării cercetării, complexul Cpl. II/2004 pare a fi o locuință distrusă prin foc - L2 - din umplutura sa fiind recoltate numeroase fragmente ceramice, unele zgurificate, altele arse până la vitrifiere, bucăți de lipitură de perete (cu urme de nuiiele) arsă, pietre de spărtură cu evidente urme de ardere, oase de păsări și animale domestice de talie mică și câteva obiecte din metal. Cercetarea L2 în campania 2004 a avansat până la adâncimea de 1,50-2,07 m fără a fi epuizată depunerea arheologică și nici nu au putut fi stabilite dimensiunile sale, întrucât aceasta continuă atât în profilul de N cât și în cel de S.

În perimetrul Cpl. II/2004 - L2 au fost cercetate mai multe instalații de foc.

Cpl. II - 1/2004 a apărut la adâncimea de 1,40 m, de sub profilul de al secțiunii, imediat la E de

conducta de apă; se prezintă ca o suprafață alungită, puternic pigmentată cu bucăți de lipitură de vatră și cărbune, delimitată de o înșiruire de pietre dispuse în semicerc. Această suprafață se întinde de-a lungul profilului de S pe cca. 1,40 m și înspre interiorul secțiunii pe cca. 0,45 m. La demontare s-a constatat că structura acestui complex era formată din fragmente ceramice, bucăți de lipitură de vatră, resturi osteologice și pietre, unele cu urme de ardere; fragmentele ceramice datează din sec. II-I a.Chr.

Cpl. II - 2/2004 a apărut imediat la E de conducta de apă, de sub profilul de N al secțiunii, între metri 35-35, la adâncimea de cca. 1,30 m, intrând în interiorul secțiunii cu aproximativ 0,25 m. Se prezintă sub forma unei suprafețe compacte de lipitură friabilă, fără crustă, de culoare roșu aprins, fiind un rest dintr-o vatră distrusă antropic sau natural, din care nu s-a păstrat decât miezul. Inventarul arheologic recoltat la demontarea acestui complex se datează în sec. II - I a.Chr.

Cpl. II - 3/2004 a apărut lângă profilul de S al Cas 2, c. 20, la adâncimea de 1,35 m, având o formă cvasi-circulară, cu diametrul de aproximativ 0,40 m. Vatra apărea sub forma unei zone acoperite cu lipitură sfărâmicioasă, fără crustă, de culoare roșu aprins.

Cpl. II - 4/2004 a apărut în c. 23 - 24, de sub profilul de N al secțiunii, la adâncimea de 1,30 m, ca un semicerc cu dimensiunile 1,24 m E - V x 0,35 m N - S. În extremitatea de V sub crusta vetrei și integrate în pasta compactă au apărut fragmente ceramice dispuse unul lângă celălalt, formând un pat peste care a fost așezat lutul.

Cpl. II - 5/2004 apare în c. 24 - 25, de sub profilul de S al secțiunii, la adâncimea de 0,70 m (ne aflăm într-o zonă puternic afectată/spălată de un torent care traversează secțiunea de la N la S). Dimensiunile inițiale ale acestei vetre sunt greu de precizat, suprafața acoperită cu lipitură și bucăți de crustă fiind de 2,34 m E - V x 1,12 m N - S, cu o grosime impresionantă, de 0,40 - 0,45 m. La demontare, la adâncimea de 1,10 - 1,15 m, au apărut integrate în masa de lut a vetrei multe fragmente ceramice și oase plate de animale, toate atent selecționate și deliberat dispuse unul lângă celălalt pentru a forma un pat de susținere și consolidare a instalației. Materialul ceramic recoltat din patul vetrei datează din aceeași perioadă cu cel din locuință, sec. II - I a.Chr.

După demontarea Cpl. II - 5/2004, în extremitatea sa de V, în c. 24 și 25, la adâncimea de 1,46 m (la care s-a oprit cercetarea în această zonă) s-a evidențiat un aliniament din lipitură arsă, cărbune și lemn carbonizat dispus în diagonală între profilele de N și S ale secțiunii.

Inventarul complexului Cpl. II/2004 L2 constă din numeroase fragmente ceramice lucrate cu mâna și la roată, decorate cu butoni, apucători semicirculare, torți orizontale sau verticale, brăe alveolate, pliseuri cu măturica, dateate în sec. II-I a. Chr., un vas miniatural, un fragment de strecurătoare, jetoane și fusaiole. O mențiune specială merită un vâscior globular, lucrat la mână, în interiorul căruia erau depuse șase piese de lut miniaturale (trusă magică?), o cataramă din os, fragmentară, o verigă din bronz, un vârf de săgeată din fier, un pinten din fier, o monedă din argint de tipul Dumbrăveni. Din umplutura locuinței au fost recoltate și multe oase de păsări și animale domestice de talie mică, unele fragmentare.

Sub Cpl. I / 2004 și Cpl. II - 1/2004 a apărut un pământ galben, steril arheologic.

În Cas 2, c. 20, aproximativ sub vatra Cpl. II - 3/2004, la adâncimea de 1,78 m, a apărut o vatră circulară cu diametrul de cca. 0,40 m, foarte subțire, fără crustă, extrem de friabilă; între cele două vetre s-a aflat un strat de pământ maro închis, compact. În jurul vetrei de la adâncimea de 1,78 m se aflau fragmente ceramice dateate în sec. IV-III a. Chr. Această situație evidențiază, stratigrafic și tipologic, faptul că Cpl. II - L2/2004 datat în sec. II-I a. Chr. a suprapus un complex de locuire mai vechi, datat în sec. IV-III a.Chr.

Cercetările ulterioare vor clarifica situația complexelor descrise mai sus precum și modul de formare a depunerilor arheologice.

Toate materialele descoperite sunt păstrate, prelucrate și conservate la MJ Buzău.

Note

- 1. Pentru stratigrafia cimitirului vezi Raportul Pietroasele 2004, în CCA 2005, p. 274.

-
2. E.M. Constantinescu, M.D. Liuşnea, L. Grigoraş, G. Stăicuţ, S. Matei, Şantierul arheologic Pietroasele. Campania 2002, Mousaios 8, Buzău, 2003, p. 105-116; E.M. Constantinescu, M.D. Liuşnea, L. Grigoraş, G. Stăicuţ, S. Matei, Şantierul arheologic Pietroasele. Campania 2003, Mousaios 9, Buzău, 2004, p. 101-114.
 3. Gh. Diaconu, Castrul roman de la Pietroasele, în Mousaios 3, Buzău, 1981, p. 35-40; M. Tzony, Termele de la Pietroasele, în Mousaios, 3, Buzău, 1981, p. 41-49.
 4. E.M. Constantinescu, M.D. Liuşnea, L. Grigoraş, G. Stăicuţ, Şantierul arheologic Pietroasele. Campania 2004, Mousaios 10, Buzău, 2005, p. 77-84.
 5. Vezi supra.
-

Informaţii suplimentare online

[Raportul 3468 din cronica.cimec.ro](http://raportul3468.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.foolosind.Mapserver.Cimec.ro)
